Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 29. apríla 2015 *

„Hospodárska súťaž — Trh s metakrylátmi — Pokuty — Solidárna zodpovednosť materských spoločností a ich dcérskej spoločnosti za protiprávne správanie tejto dcérskej spoločnosti — Okamžité a úplné zaplatenie pokuty dcérskou spoločnosťou — Zníženie pokuty dcérskej spoločnosti v nadväznosti na rozsudok Všeobecného súdu — Listy Komisie, v ktorých sa od materských spoločností vyžaduje zaplatenie sumy, ktorú Komisia vrátila dcérskej spoločnosti, spolu s úrokmi z omeškania — Žaloba o neplatnosť — Napadnuteľný akt — Prípustnosť — Úroky z omeškania“

Vo veci T-470/11,

Total SA, so sídlom v Courbevoie (Francúzsko),

Elf Aquitaine SA, so sídlom v Courbevoie,

v zastúpení: pôvodne A. Noël-Baron a É. Morgan de Rivery, neskôr É. Morgan de Rivery a E. Lagathu, advokáti,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Mongin a V. Bottka, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie listov Komisie BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z 24. júna 2011 a BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z 8. júla 2011 alebo subsidiárne zníženie požadovaných súm alebo ďalej subsidiárne zrušenie úrokov z omeškania požadovaných od spoločnosti Elf Aquitaine, a to v sume 31 312 114,58 eura, z ktorej je spoločnosť Total spoločne a nerozdielne zodpovedná v sume 19 191 296,03 eura,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predseda komory M. Prek, sudcovia I. Labucka (spravodajkyňa) a V. Kreuschitz,

tajomník: S. Bukšek Tomac, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. októbra 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: francúzština.

Rozsudok

Predmet žaloby

1 Predmetom žaloby je návrh na zrušenie listov Komisie BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z 24. júna 2011 (ďalej len „list z 24. júna 2011“) a BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z 8. júla 2011 (ďalej len „list z 8. júla 2011“, a spoločne ďalej len „napadnuté listy“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Rozhodnutím K(2006) 2098 v konečnom znení z 31. mája 2006 týkajúcim sa konania podľa článku 81 ES a článku 53 Dohody o Európskom hospodárskom priestore (EHP) (vec COMP/F/38.645 – Metakryláty) (ďalej len „rozhodnutie Metakryláty“) Komisia Európskych spoločenstiev uložila spoločnosti Arkema SA a jej dcérskym spoločnostiam Altuglas International SA a Altumax Europe SAS (ďalej spoločne len „Arkema“) spoločne a nerozdielne pokutu vo výške 219 131 250 eur za účasť na karteli (ďalej len „pôvodná pokuta“).

3 Žalobkyniam, Total SA a Elf Aquitaine SA, ktoré boli počas obdobia porušenia uvedeného v rozhodnutí Metakryláty materskými spoločnosťami spoločnosti Arkema, bola pripísaná solidárna zodpovednosť za zaplatenie pôvodnej pokuty, a to 181 350 000 eur, pokiaľ ide o Total SA, a 140 400 000 eur, pokiaľ ide o Elf Aquitaine SA.

4 Dňa 7. septembra 2006 Arkema zaplatila pôvodnú pokutu v celom rozsahu a následne rovnako ako žalobkyne, teda zároveň a samostatne, podala proti rozhodnutiu Metakryláty žalobu (ďalej len „súdne konanie Metakryláty“).

Súdne konanie Metakryláty pred Všeobecným súdom

5 Žalobkyne a Arkema podali 4. a 10. augusta 2006 žalobu o neplatnosť smerujúcu proti rozhodnutiu Metakryláty.

6 V rámci veci T-206/06 žalobkyne navrhli v prvom rade zrušiť rozhodnutie Metakryláty.

7 V rámci tejto veci žalobkyne tiež subsidiárne navrhli znížiť sumu pôvodnej pokuty, ktorá bola spoločne a nerozdielne uložená spoločnosti Arkema a žalobkyniam.

8 Dňa 24. júla 2008 Komisia zaslala spoločnosti Arkema list, v ktorom ju vyzvala, aby potvrdila, že jej platba zo 7. septembra 2006 bola uskutočnená „v mene všetkých spoločne a solidárne zodpovedných dlžníkov“, pričom spresnila, jednak že „v prípade absencie takého potvrdenia a v prípade, že [by bolo] rozhodnutie [Metakryláty] zrušené, pokiaľ ide o podnik, v mene ktorého bola uskutočnená platba“, „vráti sumu 219 131 250 eur spolu s úrokmi“ a jednak že „ak Súdny dvor potvrdí celú alebo časť pokuty vo vzťahu k akémukoľvek z ostatných solidárnych dlžníkov“, „bude žiadať od tohto dlžníka celý zostatok dlžnej sumy spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,09 %“.

9 Listom z 25. septembra 2008 Arkema informovala Komisiu, že zaplatila sumu 219 131 250 eur „ako solidárny spoludlžník a že uskutočnením tejto platby [boli] uspokojené nároky Komisie tak vo vzťahu k spoločnosti Arkema, ako aj vo vzťahu k všetkým solidárnym spoludlžníkom“. V tomto rozsahu Arkema „vyjadrila ľútosť, že nemohla Komisii povoliť, aby si zadržala určité sumy, a to aj za predpokladu, že by [bola] jej žaloba pred súdom Spoločenstva úspešná“.

10 Dňa 24. novembra 2008 Komisia zaslala žalobkyniam list, aby im oznámila najmä list od spoločnosti Arkema z 25. septembra 2008 a skutočnosť, že Arkema odmietla vyplniť vyhlásenie o spoločnom zaplatení predložené Komisiou.

11 Žaloba žalobkýň bola zamietnutá rozsudkom zo 7. júna 2011, Total a Elf Aquitaine/Komisia (T-206/06, ďalej len „rozsudok Total a Elf Aquitaine“, EU:T:2011:250).

12 Naproti tomu žalobe, ktorú samostatne podala Arkema proti rozhodnutiu Metakryláty, sa čiastočne vyhovelo rozsudkom zo 7. júna 2011, Arkema France a i./Komisia (T-217/06, Zb., ďalej len „rozsudok Arkema“, EU:T:2011:251), keďže suma pokuty uloženej žalobkyni bola znížená na 113 343 750 eur.

13 V rozsudku Arkema, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), Všeobecný súd usúdil, že v rámci výkonu svojej neobmedzenej právomoci bolo potrebné znížiť zvýšenie pokuty, ktoré bolo v rozhodnutí Metakryláty uplatnené vo vzťahu k spoločnosti Arkema z dôvodu odstrašujúceho účinku, a to s cieľom zohľadniť skutočnosť, že v deň, keď jej bola uložená pokuta, už nebola ovládaná žalobkyňami (rozsudok Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie, EU:T:2011:251, body 338 a 339).

14 Proti rozsudku Arkema, už citovanému v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), nebolo podané odvolanie, takže sa stal právoplatným.

15 Komisia vrátila spoločnosti Arkema k 5. júlu 2011 sumu 119 247 033,72 eura (105 787 500 eur ako istinu a 13 459 533,72 eura ako úroky).

Napadnuté listy

List z 24. júna 2011

16 V liste z 24. júna 2011 Komisia oznámila žalobkyniam, že „v rámci výkonu rozsudku [Arkema] vráti spoločnosti Arkema sumu zodpovedajúcu zníženiu pokuty, o ktorom rozhodol Všeobecný súd“.

17 V tom istom liste z 24. júna 2011 Komisia tiež žiadala od žalobkýň, aby „súbežne a za predpokladu, že bude na Súdny dvor podané odvolanie proti rozsudku [Total a Elf Aquitaine], zaplatili zostávajúcu dlžnú sumu spolu s úrokmi z omeškania vo výške 6,09 % od 8. septembra 2006“, a to 68 006 250 eur – platba, z ktorej je Total „spoločne a nerozdielne“ zodpovedná vo výške 27 056 250 eur – spolu s úrokmi z omeškania, t. j. celkovú sumu 88 135 466,52 eura.

18 Listom z 29.júna 2011 zaslanom Komisii žalobkyne v podstate tvrdili, že od 7. septembra 2006 „boli nároky [Komisie] uspokojené“ a položili Komisii rôzne otázky s cieľom získať vysvetlenia týkajúce sa viacerých bodov listu z 24. júna 2011.

List z 8. júla 2011

19 Listom z 8. júla 2011 Komisia odpovedala najmä, že „na rozdiel od toho, ako to pochopili [žalobkyne], [Komisia] sa vôbec nevzdala vymáhania dlžných súm, ak by sa [žalobkyne] vzdali podania odvolania na Súdny dvor“, pričom spresnila, že „zodpovednosť [žalobkýň] nezanikla zadržaním súm spresnených v rozsudku [Arkema] a zaplatených spoločnosťou Arkema]“.

20 V tom istom liste z 8. júla 2011 Komisia pripustila, že sa pomýlila v súvislosti so sumou, ktorú zamýšľala požadovať, a spresnila, že sumu, ktorú dlhovala spoločnosť Elf Aquitaine na základe výkonu rozhodnutia Metakryláty a tiež rozsudkov Total a Elf Aquitaine, už citovaného v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), ako aj Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), predstavovala 137 099 614,58 eura vrátane úrokov z omeškania vo výške 31 312 114,58 eura (ďalej len „úroky z omeškania“), pričom z tejto sumy bola Total spoločne a nerozdielne zodpovedná vo výške 84 028 796,03 eura.

21 Komisia v liste z 8. júla 2011 tiež spresnila, že v prípade, ak by žalobkyne podali odvolanie proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), mali skôr možnosť zriadiť bankovú záruku, než zaplatiť pokutu.

22 Dňa 18. júla 2011 žalobkyne zaplatili Komisii sumu požadovanú v liste z 8. júla 2011, teda 137 099 614,58 eura.

Súdne konanie Metakryláty pred Súdnym dvorom týkajúce sa odvolania

23 Dňa 10. augusta 2011 žalobkyne podali odvolanie proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250).

24 V rámci svojho odvolania žalobkyne navrhli, aby Súdny dvor:

— „najmä zrušil rozsudok [Total a Elf Aquitaine], vyhovel návrhom predloženým v prvostupňovom konaní pred Všeobecným súdom a v dôsledku toho zrušil [rozhodnutie Metakryláty],

— subsidiárne zmenil pokuty uložené spoločne a nerozdielne spoločnostiam Elf Aquitaine a Total… a znížil tieto spoločne a nerozdielne uložené pokuty na 75 562 500 eur pre spoločnosť Elf Aquitaine a 58 500 000 eur pre spoločnosť Total,

— subsidiárne v druhom rade zmenil pokuty uložené spoločne a nerozdielne spoločnostiam Elf Aquitaine a Total… v rozsahu, ktorý Súdny dvor uzná za vhodný,

— subsidiárne v poslednom rade odpustil spoločnostiam Elf Aquitaine a Total zaplatenie úrokov z omeškania za obdobie od vydania rozhodnutia [Metakryláty] do dátumu vyhlásenia rozsudku [Arkema].

…“

25 Odvolanie bolo zamietnuté uznesením zo 7. februára 2012, Total a Elf Aquitaine/Komisia (C-421/11 P, ďalej len „uznesenie Súdneho dvora“, EU:C:2012:60), pričom Súdny dvor zamietol všetky návrhy odvolateliek.

26 V súvislosti s návrhmi, ktoré boli uvedené subsidiárne, smerujúcimi k čiastočnému zrušeniu rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), Súdny dvor rozhodol:

„78 Argumentácia [odvolateliek] musí byť zamietnutá ako zjavne nedôvodná, pretože nemôže vyvrátiť záver Všeobecného súdu…, podľa ktorého skutočnosť, že Arkema opustila skupinu [odvolateliek] po skončení predmetného obdobia porušenia, ale pred prijatím rozhodnutia [Metakryláty], nemôže mať vplyv na uplatnenie násobiteľa, pokiaľ ide o ďalšie spoločnosti z tejto skupiny, medzi ktorými sa nachádzajú najmä odvolateľky. Všeobecný súd dospel k tomuto záveru z dôvodu, že predaj spoločnosti Arkema, ktorej obrat dosahoval približne 5,7 miliárd eur za rok 2005, nemohol

viesť k výraznému zníženiu obratu skupiny [odvolateliek], ktorý Komisia zohľadnila na účely uplatnenia násobiteľa 3, t. j. približne 143 miliárd eur za ten istý rok, a ktorý by mohol spôsobiť, že tento násobiteľ bude vo vzťahu k odvolateľkám nedôvodný.

…

81 … treba konštatovať, že tvrdenia odvolateliek týkajúce sa porušenia ‚nedeliteľnosti pokuty' a potreby uplatniť na ne riešenie prijaté Všeobecným súdom v [rozsudku Arkema] vychádza[li] z toho, že odvolateľky nesprávne pochopili tak hmotné, ako aj procesné právo.

82 Na jednej strane, keďže cieľom násobiteľa na účely zabezpečenia odstrašujúceho účinku je konkrétne zaručiť, aby sa sankcia vzhľadom na veľkosť a finančnú silu dotknutého podniku nestala zanedbateľnou, je zrejmé, že po predaji spoločnosti Arkema tento cieľ platil tak pre odvolateľky, ako aj pre spoločnosť Arkema. Vzhľadom na to, že Arkema bola podstatne menším podnikom než odvolateľky a v čase prijatia rozhodnutia [Metakryláty] už nebola súčasťou skupiny [odvolateliek], nemohla byť veľkosť spoločnosti Arkema zohľadnená na určenie násobiteľa na účely zabezpečenia odstrašujúceho účinku s cieľom vypočítať pokutu uloženú spoločnosti Arkema. Toto objektívne rozdielne postavenie, v ktorom sa nachádzali Arkema a odvolateľky, v každom prípade odôvodňovalo, že v prípade odvolateliek sa uplatnil iný násobiteľ.

83 Na druhej strane v prejednávanom prípade neexistuje nijaký dôvod, ktorý by odôvodňoval, aby bol rozsah právnej sily rozhodnutej veci, ktorá sa priznáva rozsudku [Arkema], rozšírený na odvolateľky. Násobiteľ, ktorý sa uplatňuje na odvolateľky a spoločnosť Arkema, je totiž rozdielny. Samotná okolnosť, že tieto spoločnosti mali zaplatiť pokutu, v prípade ktorej sú [solidárne] zodpovedné, nemôže predstavovať skutočnosť odôvodňujúcu rozšírenie právnej sily rozhodnutej veci. V tejto súvislosti stačí uviesť, že – ako vysvetlila Komisia v liste z 8. júla 2011… – zníženie pokuty uloženej spoločnosti Arkema podľa rozsudku [Arkema] neviedlo k zmene sumy pokuty uloženej odvolateľkám…"

27 Pokiaľ ide o návrhy, ktoré boli uvedené subsidiárne v druhom rade a ktoré smerujú k zníženiu pokuty, Súdny dvor rozhodol:

„86 … treba pripomenúť, že Všeobecný súd už rozhodoval o návrhu na zníženie pokuty uloženej odvolateľkám a že po tom, čo preskúmal ich tvrdenia a vykonal svoje neobmedzené [právomoci], rozhodol, že tieto tvrdenia neodôvodňujú takéto zníženie.

87 Súdny dvor pri rozhodovaní o odvolaní nemôže z dôvodu spravodlivého zaobchádzania nahradiť svojím posúdením posúdenie Všeobecného súdu rozhodujúceho v rámci výkonu jeho neobmedzených [právomocí] o výške pokút uložených podnikom z dôvodu, že porušili právo Únie…"

28 Pokiaľ ide o návrhy, ktoré boli uvedené subsidiárne v treťom rade a ktoré smerujú k oslobodeniu od povinnosti platiť úroky z omeškania, Súdny dvor rozhodol:

„89 Tento návrh treba zamietnuť ako zjavne neprípustný, pretože nesmeruje… proti rozsudku [Total a Elf Aquitaine], ale proti listu Komisie [z 8. júla 2011], ktorý je navyše predmetom žaloby odvolateliek v konaní pred Všeobecným súdom, ktorá bola zaregistrovaná v kancelárii Všeobecného súdu pod číslom T-470/11."

Konanie a návrhy účastníkov konania

29 Žalobkyne návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 1. septembra 2011 podali žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

30 Komisia podaním do kancelárie Všeobecného súdu 17. novembra 2011 vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

31 Žalobkyne predložili svoje pripomienky k tejto námietke 3. januára 2012.

32 Dňa 30. marca 2012 boli účastníci konania vyzvaní, aby v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania predložili svoje pripomienky všeobecne k účinku uznesenia Súdneho dvoru, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), na prejednávanú vec a osobitne v súvislosti s vynútiteľnosťou zaplatenia zostatku pôvodnej pokuty voči žalobkyniam, pokiaľ ide jednak o istinu a jednak o úroky z omeškania.

33 Účastníci konania predložili pripomienky v tejto súvislosti v stanovených lehotách.

34 Uznesením z 21. júna 2012 bolo rozhodnuté o spojení konania o námietke neprípustnosti s konaním vo veci samej.

35 Podaním z 19. septembra 2012 zaslaným do kancelárie Všeobecného súdu Komisia predložila svoje vyjadrenie k žalobe.

36 V liste z 28. septembra 2012 kancelária Všeobecného súdu doručila žalobkyniam vyjadrenie Komisie k žalobe a účastníkov konania informovala, že Všeobecný súd usúdil, že vzhľadom na stav spisu nie je druhá výmena písomných vyjadrení potrebná pred otvorením ústnej časti konania, ibaže by účastníci konania o to požiadali a túto žiadosť odôvodnili.

37 Podaním zo 4.októbra 2012 zaslanom do kancelárie Všeobecného súdu žalobkyne požiadali Všeobecný súd, aby im na základe článku 47 ods. 1 rokovacieho poriadku bolo povolené podať repliku.

38 Rozhodnutím z 12. októbra 2012 bolo tejto žiadosti vyhovené.

39 Dňa 23. novembra 2012 žalobkyne podali repliku.

40 Dňa 20. decembra 2012 Komisia podala dupliku.

41 Uznesením predsedu tretej komory Všeobecného súdu z 19. júna 2013 bolo podľa článku 77 písm. d) rokovacieho poriadku po vypočutí účastníkov konania rozhodnuté o prerušení konania až do vyhlásenia rozhodnutia Súdneho dvora, ktorým sa skončí konanie vo veci C-231/11 P.

42 Keďže došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, sudkyňa spravodajkyňa bola pridelená k štvrtej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.

43 Súdny dvora vyhlásil 10. apríla 2014 rozsudok Komisia/Siemens Österreich a i. a Siemens Transmission & Distribution a i./Komisia (C-231/11 P až C-233/11 P, Zb., ďalej len „rozsudok Siemens“, EU:C:2014:256).

44 V ten istý deň Súdny dvor vyhlásil rozsudok Areva a i./Komisia (C-247/11 P a C-253/11 P, Zb., ďalej len „rozsudok Areva“, EU:C:2014:257).

45 Na základe správy sudkyne spravodajkyne Všeobecný súd rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval účastníkov konania, aby predložili svoje pripomienky k účinku rozsudku Siemens, už citovaného v bode 43 vyššie (EU:C:2014:256), a rozsudku Areva, už citovaného v bode 44 vyššie (EU:C:2014:257), na prejednávanú vec.

46 Účastníci konania predložili v stanovenej lehote svoje pripomienky k účinku rozsudku Siemens, už citovaného v bode 43 vyššie (EU:C:2014:256), a rozsudku Areva, už citovaného v bode 44 vyššie (EU:C:2014:257), na prejednávanú vec.

47 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 3. októbra 2014.

48 Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

— rozhodol, že ich žaloba je prípustná,

— vo veci samej a v prvom rade zrušil napadnuté listy,

— vo veci samej a subsidiárne znížil sumu, ktorú Komisia požaduje v liste z 8. júla 2011, alebo aspoň zrušil úroky z omeškania požadované od spoločnosti Elf Aquitaine v sume 31 312 114,58 eura, z ktorej je Total spoločne a nerozdielne zodpovedná v sume 19 191 296,03 eura,

— v každom prípade zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

49 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— v prvom rade zamietol žalobu ako neprípustnú,

— subsidiárne zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— v každom prípade zaviazal žalobkyne na náhradu trov konania.

Právny stav

50 Svojou žalobou žalobkyne navrhujú v prvom rade zrušiť napadnuté listy a subsidiárne znížiť sumy, ktoré sa v nich vyžadujú, ako aj subsidiárne v druhom rade zrušiť úroky, ktoré sa v nich vyžadujú.

51 Komisia sa dovoláva neprípustnosti žaloby.

O prípustnosti

Tvrdenia účastníkov konania

– Tvrdenia Komisie

52 Komisia tvrdí, že žaloba je neprípustná, pretože táto žaloba jednak smeruje proti nenapadnuteľným aktom a jednak bola podaná v čase, keď prebiehalo pred Súdnym dvorom konanie o odvolaní podanom žalobkyňami proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250). V každom prípade je žaloba neúčinná.

53 V prvom rade Komisia tvrdí, že napadnuté akty nemajú právne záväzné účinky, ktoré by sa dotkli žalobkýň tým, že podstatným spôsobom zmenia ich postavenie, takže nepredstavujú rozhodnutia, proti ktorým možno podať žalobu o neplatnosť na základe článku 263 ZFEÚ.

54 Platobná povinnosť uložená žalobkyniam vyplývala zo samotného rozhodnutia Metakryláty, ako ho vyložil Všeobecný súd v rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanom v bode 11 vyššie (EU:T:2011:251), a rozsudku Arkema, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), pričom tieto rozsudky sa nemôžu dotknúť sumy, ktorú dlhujú žalobkyne.

55 Napadnuté listy boli iba obyčajné žiadosti o zaplatenie dlžnej sumy podľa rozhodnutia Metakryláty a nevytvárajú iné právne účinky než tie, ktoré vyplývajú z uvedeného rozhodnutia. Tieto listy sú iba vykonávacími opatreniami a neurčujú konečné stanovisko Komisie, takže sa nedotýkajú záujmov žalobkýň. Sú neoddeliteľné od rozhodnutia Metakryláty, ktorého vykonanie pripravujú.

56 Nad rámec svojej povahy obsah napadnutých listov preukazuje, že nemá záväzné právne účinky, pričom list z 24. júna 2011 je nevyhnutne provizórny, zatiaľ čo v liste z 8. júla 2011 sa žalobkyniam navrhuje možnosť zriadiť bankovú záruku pre prípad odvolania, čo by podľa Komisie bránilo opatreniam na nútený výkon.

57 V druhom rade Komisia tvrdí, že žalobkyne spochybňujú dlžnú sumu v nadväznosti na rozhodnutie Metakryláty, tak ako ho vyložil Všeobecný súd v rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanom v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), takže v tomto zmysle im prináležalo podať odvolanie proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), ktoré aj podali. Komisia však uvádza, že žalobkyne vo svojom odvolaní tvrdili, že im nemohla byť „pripísaná zodpovednosť za akékoľvek zaplatenie zostávajúcej dlžnej sumy vzhľadom na potrebné rozšírenie právnej sily rozsudku Arkema na žalobkyne“.

58 Podľa názoru Komisie, ak by Všeobecný súd usúdil, že žalobkyne svoju žalobu v prejednávanej veci smerujú proti rozhodnutiu Metakryláty alebo proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), bolo by potrebné konštatovať, že žaloba je neprípustná z dôvodu prekážky začatého konania.

59 V treťom rade Komisia sa domnieva, že v každom prípade je žaloba neúčinná v tom zmysle, že sa prostredníctvom napadnutých listov týka aktov, ktoré možno napadnúť oddelene, a to rozhodnutia Metakryláty a rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovaného v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), ktorých účinky by neboli zmenené prípadným zrušením napadnutých listov. Žalobkyne tiež nemali nijaký záujem na dosiahnutí zrušenia uvedených listov a domáhali sa v skutočnosti iba preskúmania sumy pokuty.

60 V štvrtom rade Komisia vo svojej odpovedi na otázku Všeobecného súdu týkajúcu sa účinku uznesenia Súdneho dvora, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), na prejednávanú vec zastávala názor, že prejednávaná žaloba smeruje k spochybneniu sumy pokuty stanovenej v rozhodnutí Metakryláty, hoci táto suma už nemohla byť spochybnená, pretože opravné prostriedky proti uvedenému rozhodnutiu boli vyčerpané v nadväznosti na uznesenie Súdneho dvora, už citované v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), takže žalobkyne nemali nijaký záujem na konaní proti napadnutým listom, ktoré sú iba obyčajnými opatreniami na vykonanie rozhodnutia, ktoré bolo v tom čase už právoplatné.

61 Pokiaľ ide o prípustnosť žaloby v rozsahu, v akom smeruje proti úrokom, Komisia sa domnieva, že bod 89 uznesenia Súdneho dvora, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), ktorý je citovaný v bode 28 vyššie, nespochybňuje dôvodnosť jej námietky, pretože táto časť návrhu je neoddeliteľne spojená s hlavným návrhom.

62 V každom prípade výhrada založená na zneužívajúcej povahe úrokov z omeškania bola podaná až štádiu pripomienok k námietke neprípustnosti a nie v žalobe, takže uvedená výhrada j neprípustná.

– Tvrdenia žalobkýň

63 Vo svojich pripomienkach k námietke neprípustnosti Komisie žalobkyne tvrdia, že napadnuté listy „dopĺňajú“ rozhodnutie Metakryláty, tak ako bolo vyložené v rozsudku Arkema, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), a rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanom v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), a že v každom prípade im ukladajú „zneužívajúce“ úroky.

64 V prvom rade napadnuté listy idú nad rámec rozhodnutia Metakryláty tým, že sa v nich žalobkyniam ukladá vlastná pokuta, zatiaľ čo uvedené rozhodnutie zaviazalo žalobkyne solidárne za porušenie, ktorého sa dopustila Arkema, pričom Arkema zaplatila celú sumu 7. septembra 2006, takže na základe solidárnej zodpovednosti nemohla Komisia od žalobkýň vyžadovať nijakú platbu.

65 V nadväznosti na rozsudky Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), ako aj Total a Elf Aquitaine, už citovaný v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), Komisia mala nielen vrátiť spoločnosti Arkema preplatok, ale tiež dohliadnuť na to, aby na základe pasívnej solidarity zodpovednosť žalobkýň nepresahovala zodpovednosť ich dcérskych spoločností.

66 Komisia napadnutými listami, ktoré dopĺňajú jej korešpondenciu so spoločnosťou Arkema, úmyselne chcela obísť hranice pasívnej solidarity a zvýšiť sumu pokuty žalobkýň, tak ako vyplýva z rozhodnutia Metakryláty a rozsudku Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251). Komisia tým, že žiadala od žalobkýň zostatok pokuty v nadväznosti na rozsudok Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), odstránila dôsledky tohto rozsudku na sumu pokuty, čo jej vzhľadom na požadované úroky umožnilo stanoviť vyššiu pokutu, než bola uložená v rozhodnutí Metakryláty.

67 V druhom rade, pokiaľ ide o úroky z omeškania požadované Komisiou, žalobkyne poukazujú na nedostatok právneho základu a neexistenciu akejkoľvek chyby pri absencii oneskorenej platby zo strany spoločnosti Arkema v roku 2008 a zo strany žalobkýň v roku 2011.

68 V treťom rade na jednej strane žalobkyne odmietajú námietku prekážky začatého konania, ktorú vzniesla Komisia, v tom zmysle, že žaloba v prejednávanej veci sa netýka rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovaného v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), ale napadnutých listov, ktoré „dopĺňajú“ rozhodnutie Metakryláty, a z tých istých dôvodov sa táto žaloba zakladá na odlišných dôvodoch.

69 Na druhej strane žalobkyne tiež odmietajú tvrdenie Komisie založené na neúčinnej povahe žaloby, pričom vychádzajú zo skutočnosti, že napadnuté listy „dopĺňajú“ rozhodnutie Metakryláty tak v súvislosti so sumou požadovanou z dôvodu istiny, ktorá mení solidárnu pokutu na vlastnú pokutu, ako aj v súvislosti s úrokmi z omeškania. Na základe napadnutých listov boli žalobkyne a spoločnosť Arkema povinné zaplatiť vyššiu pokutu, než aká im bola uložená v rozhodnutí Metakryláty.

70 Vo štvrtom rade žalobkyne vo svojej odpovedi na otázku Všeobecného súdu týkajúcu sa účinku uznesenia Súdneho dvora, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), na prejednávanú vec tvrdia, že Všeobecný súd musí preskúmať zákonnosť uloženia odlišnej pokuty vo svetle napadnutých listov, ktorých sa nijak nedotkol výrok uznesenia Súdneho dvora, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60).

71 V tej istej odpovedi a v súvislosti s prípustnosťou žaloby v rozsahu, v akom smeruje proti úrokom z omeškania, sa žalobkyne domnievajú, že uvedené požadované úroky majú zneužívajúcu a represívnu povahu.

Posúdenie Všeobecným súdom

72 Komisia vo svojej námietke spochybňuje prípustnosť žaloby.

73 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry môžu byť napadnuté žalobou o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ len opatrenia, ktoré majú záväzné právne účinky ovplyvňujúce záujmy žalobcu tým, že spôsobujú výraznú zmenu v jeho právnom postavení (pozri analogicky rozsudky z 11. novembra 1981, IBM/Komisia, 60/81, Zb., EU:C:1981:264, bod 9, a zo 6. decembra 2007, Komisia/Ferriere Nord, C-516/06 P, Zb., EU:C:2007:763, bod 27).

74 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že na účely určenia, či môže byť opatrenie predmetom žaloby o neplatnosť, je rozhodujúca podstata opatrenia, ktorého zrušenie sa žiada, pričom forma, v akej bolo prijaté, je v tejto súvislosti v zásade bezvýznamná (rozsudky IBM/Komisia, už citovaný v bode 73 vyššie, EU:C:1981:264, bod 9; zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisia, C-521/06 P, Zb., EU:C:2008:422, body 42 a 43; zo 17. apríla 2008, Cestas/Komisia, T-260/04, Zb., EU:T:2008:115, bod 68).

75 V prejednávanej veci treba preto určiť, či Komisia prostredníctvom napadnutých listov prijala akt, ktorý má záväzné právne účinky ovplyvňujúce záujmy žalobkýň tým, že spôsobuje výraznú zmenu v ich právnom postavení v zmysle článku 263 ZFEÚ.

76 Podľa Komisie o taký prípad nejde, pretože napadnutý akt je v podstate iba dočasným opatrením na vykonanie rozhodnutia Metakryláty v nadväznosti na rozsudok Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), zatiaľ čo žalobkyne napadli uvedené rozhodnutie alebo rozsudok Total a Elf aquitaine, už citovaný v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), s cieľom dosiahnuť zníženie sumy ich pokuty.

77 Žalobkyne tvrdia opak, pričom poukazujú v podstate na to, že napadnutý akt odhaľuje novú skutočnosť, ktorá nevyplývala z rozhodnutia Metakryláty, a to že boli povinné zaplatiť časť pokuty, ktorá im bola uložená spoločne a nerozdielne so spoločnosťou Arkema, spolu s úrokmi z omeškania, pričom išlo o vyššiu sumu, než je suma, aká im bola uložená v uvedenom rozhodnutí, a suma, ktorú v konečnom dôsledku znášala spoločnosť Arkema, bez ohľadu na skutočnosť, že pokuta bola okamžite a v celom rozsahu zaplatená spoločnosťou Arkema, a odhliadnuc od rozsudku Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), ktorý znížil výšku tejto pokuty.

78 V prvom rade treba v tejto súvislosti odmietnuť argumentáciu Komisie, podľa ktorej uznesenie Súdneho dvora, už citované v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), v podstate spôsobilo, že rozhodnutie Metakryláty sa vo vzťahu k žalobkyniam stalo právoplatné, takže žalobkyne stratili záujem na konaní v prejednávanej veci.

79 V rámci svojho odvolania, ktoré viedlo k vydaniu uvedeného uznesenia, žalobkyne nepochybne vyčerpali svoje opravné prostriedky proti rozhodnutiu Metakryláty.

80 Nič to nemení na skutočnosti, jednak že žalobkyne v rámci svojej žaloby v prejednávanej veci spochybňujú nie zákonnosť uvedeného rozhodnutia, ale zákonnosť napadnutých listov, a jednak že v uznesení Súdneho dvora, už citovanom v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), sa Súdny dvor vyslovil iba k zákonnosti rozsudku Total a Elf aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), a nie k zákonnosti listov napadnutých v prejednávanej veci (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdneho dvora, už citovaný v bode 25 vyššie, EU:C:2012:60, body 88 a 89).

81 V druhom rade treba takisto odmietnuť argumentáciu Komisie, podľa ktorej mali napadnuté listy iba dočasnú a prípravnú povahu.

82 Nepochybne z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ ide o akty alebo rozhodnutia, ktorých príprava sa vykonáva vo viacerých fázach, najmä podľa vnútorného postupu, napadnuteľnými aktmi sú v zásade len opatrenia, ktoré s konečnou platnosťou predstavujú stanovisko inštitúcie podľa tohto postupu, s výnimkou predbežných opatrení, ktorých cieľom je pripraviť konečné rozhodnutie (rozsudky

IBM/Komisia, už citovaný v bode 73 vyššie, EU:C:1981:264, bod 10; z 22. júna 2000, Holandsko/Komisia, C-147/96, Zb., EU:C:2000:335, bod 26, a Athinaïki Techniki/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, EU:C:2008:422, body 42 a 43).

83 V prejednávanej veci však treba konštatovať, že list z 24. júna 2011, zmenený a doplnený listom z 8. júla 2011, s konečnou platnosťou určil stanovisko Komisie, keďže napadnuté listy boli vykonateľné a prípadné meškanie s výkonom by spôsobilo začiatok počítania úrokov z omeškania na úkor žalobkýň, takže uvedené listy mali pre žalobkyne záväzné právne účinky.

84 Navyše treba konštatovať, že po napadnutých listoch nenasledoval ďalší akt Komisie, ktorý by bol prijatý po uznesení Súdneho dvora, už citovaného v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60).

85 Možnosť, ktorú Komisia navrhla žalobkyniam v liste z 8. júla 2011, a to zriadiť bankovú záruku pre prípad podania odvolania nemôže spochybniť toto posúdenie, okrem prípadu, ak – pokiaľ je taká možnosť ponúknutá adresátom rozhodnutí Komisie, ktorými sa konštatuje porušenie práva Únie v oblasti hospodárskej súťaže a ukladá pokuta – majú také rozhodnutia dočasnú a prípravnú povahu, v dôsledku čoho nie sú napadnuteľné podľa článku 263 ZFEÚ.

86 Z toho istého dôvodu sa skutočnosť, že žalobkyne podali odvolanie proti rozsudku Total a Elf aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), nemôže dotknúť ani vykonateľnosti napadnutých listov, keďže uvedené odvolanie smerovalo proti rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovanému v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), a nie proti napadnutým listom.

87 Navyše je nesporné, že napadnuté listy boli prijaté po vydaní rozhodnutia Metakryláty, takže mohli len veľmi ťažko predstavovať prípravný akt na účely prijatia uvedeného rozhodnutia.

88 Nič to nemení na tom, že záväzné právne účinky napadnutých listov nemohli ako také založiť prípustnosť žaloby v prejednávanej veci.

89 V treťom rade treba totiž overiť, či sa napadnuté listy mohli dotknúť záujmov žalobkýň tým, že podstatne zmenili ich právne postavenie v zmysle článku 263 ZFEÚ.

90 Na tento účel treba preskúmať, či sa napadnuté listy mohli dotknúť záujmov žalobkýň tým, že podstatne zmenili ich právne postavenie, tak ako vyplývalo rozhodnutia Metakryláty.

91 V tejto súvislosti je nesporné, že Komisia v rozhodnutí Metakryláty uložila spoločnosti Arkema pokutu vo výške 219 131 250 eur, z čoho bola spoločne a nerozdielne zaviazaná so spoločnosťou Total vo výške 140 400 000 eur a so spoločnosťou Elf Aquitaine vo výške 181 350 000 eur, keďže došlo k uznaniu ich zodpovednosti za porušenie.

92 Takisto je nesporné, že po prijatí rozhodnutia Metakryláty bola pokuta, ktorá bola uložená spoločne a nerozdielne spoločnosti Arkema a žalobkyniam, okamžite a v celom rozsahu zaplatená spoločnosťou Arkema.

93 Nič to nemení na tom, že pokiaľ ide o sumu istiny, ktorú Komisia vyžaduje od žalobkýň v napadnutých listoch, Komisia sa v súvislosti so žalobkyňami obmedzila na vykonanie rozhodnutia Metakryláty v nadväznosti na rozsudok Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), a rozsudok Total a Elf Aquitaine, už citovaný v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250).

94 Ako totiž uviedol Súdny dvor, zníženie pokuty uloženej spoločnosti Arkema v rozsudku Arkema, už citovanom v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), neviedlo k zmene sumy pokuty uloženej žalobkyniam v rozhodnutí Metakryláty (uznesenie Súdneho dvora, už citované v bode 25 vyššie EU:C:2012:60, bod 83).

95 Pokiaľ ide aspoň o sumu istiny požadovanej od žalobkýň v napadnutých listoch, uvedené listy sa nedotkli záujmov žalobkýň tým, že by v nadväznosti na rozhodnutie Metakryláty podstatným spôsobom zmenili ich právne postavenie v zmysle článku 263 ZFEÚ.

96 Preto treba zamietnuť žalobu ako neprípustnú v rozsahu, v akom smeruje k zrušeniu napadnutých listov, pokiaľ ide o sumu istiny požadovanej od žalobkýň.

97 Toto posúdenie však nemôže viesť k neprípustnosti žaloby v celom rozsahu, pretože žalobkyne tiež navrhli zrušiť napadnuté listy v rozsahu, v akom v nich Komisia požadovala zaplatenie úrokov z omeškania.

98 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, povinnosť zaplatiť úroky z omeškania nijak nevyplýva z rozhodnutia Metakryláty a rozsudku Total a Elf Aquitaine, už citovaného v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), ani z rozsudku Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), pretože Arkema v rámci bezprostredného doplnenia uvedeného rozhodnutia zaplatila celú pôvodnú pokutu.

99 V dôsledku toho v nadväznosti na rozhodnutie Metakryláty, tak ako bolo zmenené rozsudkom Arkema, už citovaným v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), a rozsudkom Total a Elf Aquitaine, už citovaným v bode 11 vyššie (EU:T:2011:250), žalobkyne nemali nijakú povinnosť zaplatiť úroky z omeškania, takže napadnutý akt zmenil ich právne postavenie tým, že sa ním zvýšila suma, ktorú žalobkyne mali povinnosť zaplatiť na základe rozhodnutia Metakryláty.

100 Tvrdenie Komisie založené na uznesení Súdneho dvora, už citovanom v bode 25 vyššie (EU:C:2012:60), nemôže spochybniť toto posúdenie, pretože Súdny dvor v ňom odmietol návrh žalobkýň na oslobodenie od úrokov podaný v rámci ich odvolania „ako zjavne neprípustný, keďže nesmeroval… proti rozsudku [Total a Elf Aquitaine], ale proti listu Komisie [, ktorý bol] navyše predmetom žaloby [v prejednávanej veci]“ (uznesenie Súdneho dvora, už citované v bode 25 vyššie, EU:C:2012:60, bod 89).

101 Je preto potrebné posúdiť žalobu ako prípustnú v rozsahu, v akom smeruje proti úrokom z omeškania požadovaným od žalobkýň v napadnutých listoch.

O veci samej

102 Vzhľadom na to, že žaloba je prípustná len v rozsahu, v akom smeruje proti úrokom z omeškania požadovaným od žalobkýň v napadnutých listoch, preskúmanie Všeobecným súdom vo veci samej sa musí týkať iba uvedených úrokov.

Tvrdenia účastníkov konania

103 Na podporu svojho návrhu na zrušenie, ktorý bol podaný subsidiárne a ktorý sa v rámci právomoci Všeobecného súdu týka iba úrokov z omeškania, žalobkyne v podstate poukazujú na skutkové okolnosti vo veci a skutočnosť, že Komisia mala plne prospech z istiny, úrokov a výnosov uložených sankcií.

104 Aj za predpokladu, že by Komisia mohla od žalobkýň požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, tieto úroky by sa mohli začať počítať až po vydaní rozsudku Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), bez toho, aby to znamenalo bezdôvodne obohatenie Komisie. Žalobkyne však bez omeškania zaplatili Komisii istinu a dlžné úroky.

105 Komisia pripomína, jednak že v napadnutých listoch požadovala úroky len z dlžných zostatkov a nie súm, ktoré už v celom rozsahu zaplatila Arkema, a jednak že v nadväznosti na rozsudok Arkema, už citovaný v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251) vrátila spoločnosti Arkema preplatok spolu s príslušnými úrokmi.

106 Okolnosť, že by Komisia disponovala celou sumou až do vykonania rozsudku Arkema, už citovaného v bode 12 vyššie (EU:T:2011:251), nemôže zbaviť žalobkyne ich povinnosti zaplatiť úroky z omeškania zo súm, ktoré boli vrátené spoločnosti Arkema.

Posúdenie Všeobecným súdom

107 Pokiaľ ide o dôvodnosť návrhov žalobkýň smerujúcich proti úrokom z omeškania, ktoré požaduje Komisia v napadnutých listoch, treba najskôr zamietnuť tvrdenia, ktoré žalobkyne uvádzajú vo svojich písomných podaniach z obdobia po podaní žaloby, a to najmä tie, ktoré sa týkajú zneužívajúcej povahy úrokov z omeškania a ktoré boli uvedené v ich pripomienkach k námietke neprípustnosti vznesenej Komisiou, pretože sú neprípustné podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie uplatniteľného na konanie pred Všeobecným súdom podľa článku 53 prvého odseku tohto štatútu a článku 44 ods. 1 písm. c) Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, a to z dôvodu, že sa nenachádzajú v žalobe (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 14. februára 2005, Ravailhe/Comité des Régions, T-406/03, Zb. VS, EU:T:2005:40, body 52 a 53 a citovanú judikatúru; rozsudok zo 17. septembra 2007, Microsoft/Komisia, T-201/04, Zb., EU:T:2007:289, bod 94 a citovanú judikatúru, a uznesenie z 27. marca 2009, Alves dos Santos/Komisia, T-184/08, EU:T:2009:87, body 18 až 21).

108 Treba tiež pripomenúť, že z judikatúry vyplýva, že úroky z omeškania musia zohľadňovať celkovú akumulovanú finančnú stratu vrátane straty z dôvodu znehodnocovania meny (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2011, Idromacchine a i./Komisia, T-88/09, Zb., EU:T:2011:641, bod 77 a citovanú judikatúru).

109 Z judikatúry tiež vyplýva, že právomoc, ktorou Komisia disponuje, zahŕňa možnosť určiť dátum splatnosti pokút a dátum začatia plynutia úrokov z omeškania, určiť úrokovú sadzbu týchto úrokov a v prípade potreby stanoviť podmienky vykonania svojho rozhodnutia vyžadovaním zriadenia bankovej záruky pokrývajúcej istinu a úroky uloženej pokuty, pretože v prípade neexistencie takej právomoci by prospech, ktorý by podniky mohli získať oneskoreným platením pokút, mal za následok oslabenie sankcií uložených Komisiou v rámci plnenia jej úlohy dohľadu nad uplatňovaním pravidiel hospodárskej súťaže (rozsudok zo 14. júla 1995, CB/Komisia, T-275/94, Zb., EU:T:1995:141, body 47 a 48).

110 Rovnako Všeobecný súd rozhodol, že uplatnenie úrokov z omeškania na pokuty bolo odôvodnené snahou vyhnúť sa tomu, aby potrebný účinok Zmluvy nebol zmarený jednostrannými praktikami uplatňovanými podnikmi, ktoré sú v omeškaní s platením uložených pokút (rozsudok CB/Komisia, už citovaný v bode 109 vyššie, EU:T:1995:141, bod 48).

111 Z toho vyplýva, že vo všeobecnosti jedinou a tou istou funkciou úrokov z omeškania je napraviť omeškanie, ktoré bolo spôsobené veriteľovi pri splácaní jeho peňažnej pohľadávky, pretože odmietnutie poskytnúť peňažnú sumu spôsobuje vždy ujmu.

112 V prejednávanej veci je však nesporné, že Arkema zaplatila pôvodnú pokutu v celom rozsahu 7. septembra 2006, a to aj na účet žalobkýň, ako to vyplýva z listu spoločnosti Arkema pre Komisiu z 25. septembra 2008.

113 V tejto súvislosti Komisia nemôže účinne tvrdiť, že Arkema nevyplnila vyhlásenie o spoločnej platbe, pretože v liste z 25. septembra 2008 jasne uviedla, že „nároky [Komisie] tak vo vzťahu k spoločnosti Arkema, ako aj vo vzťahu k všetkým solidárnym spoludlžníkom, [boli uspokojené v celom rozsahu]“.

114 Je tiež nesporné, že žalobkyne zaplatili sumy požadované v napadnutých listoch v lehotách stanovených Komisiou.

115 Takisto v nijakom štádiu za okolností prejednávanej veci nebolo na strane žalobkýň zistené nijaké omeškanie s platbou.

116 V dôsledku toho nebola Komisia oprávnená žiadať od žalobkýň úroky z omeškania na základe pokuty uloženej v rozhodnutí Metakryláty.

117 Vzhľadom na uvedené úvahy je potrebné zrušiť napadnuté listy v rozsahu, v akom v nich Komisia od spoločnosti Elf Aquitaine vyžaduje úroky z omeškania v sume 31 312 114,58 eura, z ktorej je Total spoločne a nerozdielne zodpovedná v sume 19 191 296,03 eura, a v zostávajúcej časti žalobu zamietnuť.

118 V dôsledku toho na jednej strane nie je potrebné rozhodnúť o návrhoch na zmenu v rozsahu, v akom sa týkajú úrokov požadovaných v napadnutých listov, a na druhej strane treba tie isté návrhy zamietnuť v rozsahu, v akom sa týkajú súm požadovaných vo veci samej, a to vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 90 až 100 vyššie.

O trovách

119 Podľa článku 87 ods. 3 rokovacieho poriadku môže Všeobecný súd rozdeliť náhradu trov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania mali úspech len v časti predmetu konania.

120 Všeobecný súd však v prejednávanej veci čiastočne vyhovel návrhom žalobkýň.

121 V dôsledku toho a vzhľadom na okolností prejednávanej veci je opodstatnené rozhodnúť, že Komisia je povinná nahradiť dve pätiny trov konania, ktoré vynaložili žalobkyne, a znáša tri pätiny svojich vlastných trov konania. Žalobkyne znášajú tri pätiny svojich vlastných trov konania a sú povinné nahradiť dve pätiny trov konania vynaložených Komisiou.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Listy Komisie BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z 24. júna 2011 a BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z 8. júla 2011 sa zrušujú v rozsahu, v akom v nich Európska komisia požaduje od spoločnosti Elf Aquitaine SA úroky z omeškania v sume 31 312 114,58 eura, z ktorej je Total SA spoločne a nerozdielne zodpovedná v sume 19 191 296,03 eura.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Komisia je povinná nahradiť dve pätiny trov konania, ktoré vynaložili spoločnosti Total a Elf Aquitaine, a znáša tri pätiny svojich vlastných trov konania. Total a Elf Aquitaine znášajú tri pätiny svojich vlastných trov konania a sú povinné nahradiť dve pätiny trov konania vynaložených Komisiou.**

Prek Labucka Kreuschitz

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. apríla 2015.

Podpisy